

การอนุรักษ์ที่ใช้อำนาจปกครองเจ้าของท้องถิ่น

คือภารกิจกันผลประโยชน์ทางการค้า

..... ระบุ สาคริก

สิ่งที่ปรากฏเห็นได้ในปัจจุบัน ขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติมีปริมาณลดลงอย่างน่า เป็นห่วงก็คือ มีกระแส ที่อ้างว่า "พื้นที่ชุมชนนั้นพื้นที่ตัวชุมชนนี้ เริ่มจะหายากจึงจำเป็นต้องอนุรักษ์" คิดตามมาด้วยการใช้โอกาสนำ เอา อำนาจที่มีอยู่ในมือคนกลุ่มหนึ่งออกมาบังคับ เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง ในเมื่อแต่ละคนแต่ละกลุ่มมีอำนาจ มากน้อย แยกต่างกัน ต้นเหตุกระแสการคิดและหยิบยกอำนาจมาใช้จึงสืบ เนื่องมาจากกระตือรือร้นที่มีอำนาจ เห็นอกว่า

หากพิจารณากระแสซึ่ง เชื่อมโยงถึงกัน เป็นลูกโซ่จะพบว่า พลังอำนาจในระดับโลกซึ่งมีกลุ่มประ เทศอภิ มหาอำนาจคืออิทธิพลเห็นอกว่า เป็นฝ่ายรวมกลุ่มชุมชนให้ขึ้นก่อน แล้วกลุ่มประ เทศซึ่งค้อยกว่า แต่มีทรัพยากร อุดมสมบูรณ์ก็จะขานรับมา ภายทออำนาจ เข้ามาใช้บังคับปกครองกันคนในชาติเดียวกัน ดังเช่นในประ เทศ ไทย กลุ่มคนในเมืองที่ได้อำนาจจะใช้บังคับคนในชุมชนแต่ละท้องถิ่นภายในประ เทศตนเอง ทั้ง ๆ ที่เมืองก็ แทบไม่มีทรัพยากรอะไร หากท้องถิ่นต่าง ๆ ในชนบท คนท้องถิ่นเองโดยชาติกำเนิด มีสิทธิเป็นเจ้าของ อย่างเต็มที่ และ เขาเหล่านั้นมีบทบาทร่วมกัน เป็นพื้นฐานสังคมอย่างสำคัญด้วย

กิจกรรมที่เป็นพื้นฐานของพื้นที่ตัวพื้นที่ทั้งหลายก็คือ การรวมเกิด ร่วมดำเนินชีวิตโดยพึ่งพาอาศัยซึ่ง กันและกันอย่างอิสระมาโดยตลอด นอกจากมีมากชนิดและปริมาณรวมทั้งมีลักษณะที่หลากหลาย นอกจากนั้น ในช่วง เวลาที่ผ่านพ้นมาแล้ว บางชนิดก็สูญพันธุ์ไป บางชนิดก็ เกิดใหม่ หรืออาจมองว่ามี การเปลี่ยนแปลงจาก รูปลักษณะหนึ่งไปสู่ลักษณะหนึ่งอย่างต่อเนื่อง เกินกว่าที่มนุษย์จะรู้จักถึง ดังนั้นสิ่งซึ่งมนุษย์รู้จักจึง เป็นค่าน ที่อยู่บนพื้นฐานความอยากได้เป็นเงื่อนไข

หากถือเอาธรรมชาติ เป็นพื้นฐานสำคัญ การอนุรักษ์ที่บริสุทธิ์ น่าจะหมายถึงทุกชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่าง เปลี่ยนแปลงร่วมกันอยู่ในระบบธรรมชาติทั้งระบบ รวมทั้งตัวระบบซึ่ง เป็นพื้นฐานรองรับ แม้มีมนุษย์ให้ความ สำคัญ มนุษย์เองจำเป็นต้องปราศจากการ เลือกที่รักมักที่ชังภายในรากฐาน

การที่มนุษย์หยิบยกเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากธรรมชาติแม้สิ่งนั้นมีชีวิต มากล่าวอ้างว่าหายากหาง่าย เช่น เน้น ที่สัตว์ป่าหรือพันธุ์พืช หรือยิ่งไปกว่านั้นยัง เน้นพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ เฉพาะชนิดโดยอ้างว่าต้องการอนุรักษ์ จริง ๆ แล้วก็เพราะมนุษย์ เองนั้นแหละที่จับจองใช้ประโยชน์เฉพาะสิ่ง การที่ระบบนิเวศน์เช่นป่าถูกทำลายก็มีพันธุ์ พืชพันธุ์สัตว์หลายชนิดที่มนุษย์ไม่สนใจสูญพันธุ์ไปค้อยอย่างที่ไม่มีการนำพาและอ้างว่าหายากหาง่าย

การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ เฉพาะสิ่ง ใดทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่ตก เข้าไปอยู่ที่อิทธิพลอำนาจของรูป วัตถุซึ่งนำเอาชิ้นส่วนจากธรรมชาติมาประดิษฐ์ เพื่อใช้ประโยชน์สนองความสบายให้แก่ตนเองและพรรคพวก ไปรคพิจารณา เครื่องประดับชีวิตของคนในกลุ่มนี้จะพบ เห็นได้ชัด โดยที่ทำให้เกิดนิสัยตะ เกียกตะกาย เข้าไปหา การมีวัตถุและมีอำนาจมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ปากจะว่าพวกมันต้องการอนุรักษ์ก็ตาม และผู้มีนิสัย เช่นนี้อีก ที่ สร้างแนวโน้มใช้อำนาจกับ เพื่อนมนุษย์ เพื่อแก้ปัญหา ตามแนวความคิดความเชื่อซึ่งมีการยึดถือวัตถุ เป็นพื้นฐาน

ในเมื่อเหตุผลการอนุรักษ์ที่สืบ เนื่องมาจากพื้นฐานซึ่ง เลือกเฉพาะสิ่งซึ่งตนเองต้องการ เท่านั้น ก็น่าจะ วินิจฉัยได้ว่า เป็นการอนุรักษ์ที่มีผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ถืออำนาจ เห็นอกว่า แอบแฝงอยู่ภายใต้กระแสนั้นเอง

ทำให้เหตุผลการอนุรักษ์ที่มีความบริสุทธิ์อยู่ในรากฐานจิตใจไม่ ไม่ว่าแต่ละคนจะรู้ได้หรือไม่ก็ตาม

เนื่องจากมนุษย์มีการอยู่ร่วมกันเป็นระบบทั้งในค่านิยม วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจ และรากฐานของแต่ละคนก็มีเงื่อนไขแตกต่างกันเป็นธรรมชาติ ผู้รู้ได้ถึง และ เห็นได้ว่ามนุษย์แต่ละกลุ่มแต่ละพวก มีการเห็นและ ค่อยกว่ากันด้วยอำนาจ การใช้อำนาจบังคับชีวิตที่ยังค่อยกว่าจึง เป็นสิ่งไม่ยุติธรรมและไม่บังเกิดผลให้ฝ่ายถูกบังคับ ได้มีโอกาสสร้างชีวิตตนเองขึ้นมาบนพื้นฐานความรับผิดชอบที่แท้จริงได้

การใช้อำนาจบังคับ เพื่อนมนุษย์ไม่ให้นำสิ่งซึ่งปรากฏอยู่ในธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ โดยอ้างอย่างจำเพาะเจาะจงมุ่งไปยังลัทธิบาง พิษบาง และ เคนชัดยิ่งไปกว่านี้ก็คือ ภายในลัทธิภายในพิษยังมีการระบุที่เฉพาะเจาะจงลงไปยังชนชั้นชนชั้นอื่นอีก จริง ๆ แล้วก็คือการ "การสนับสนุนระบบใช้อำนาจช่วงชิงผลประโยชน์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง"

และโดยสังขรณ์ที่มนุษย์ได้สร้างกระแสการ เปลี่ยนแปลงที่สืบ เนื่องมาจากวัฏจักรธรรมชาติไปสู่วัฏดุซึ่ง เป็นสิ่งประจักษ์ ที่มีผลสนองความอยากของมนุษย์เองมากขึ้น มนุษย์แต่ละคน แต่ละกลุ่ม มีการถืออำนาจที่มีระดัปลังแตกต่างกันไป กลุ่มไหนมีอำนาจมากกว่า เมื่อมีการใช้อำนาจบังคับ ฝ่ายคนยอมไม่ได้ โอกาสครองช่องทางที่นำตนเองไป ได้รับผลประโยชน์ในระยะยาว

บุคคลใดและกลุ่มใด คัดเลือก เข้าไปอยู่ในกระแสวัฏดุซึ่งอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งผลิตขึ้นมาครอบงำ ย่อมตก เป็นเหยื่อทั้งในค่านิยมและตามมากด้วยความเป็นทาสรับใช้ในค่านิยมกายโดยปริยาย ยิ่งในท้องถิ่นเขตร้อนมีทรัพยากรหลายอย่างซึ่ง เป็นสิ่งพึงปรารถนาของคนอย่างไม่เลือกชาติ เลือกภาษา กลุ่มบุคคลที่เข้าไปถือครองอำนาจ เห็นเพื่อนร่วมชาติ ย่อมตกอยู่ในภาวะ เป็นเครื่องมือให้แก่กลุ่มคนภายนอก ใช้อำนาจบังคับ และ ส่งผลทำลายคุณค่าชีวิตคนในชาติในท้องถิ่นเดียวกัน

กระแสการใช้อำนาจที่ถ่ายทอดมาจากชนต่างชาติและรุนแรงขึ้นในปัจจุบันอย่างชัดเจน สืบ เนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงในสังคมเขตร้อนที่ได้รับผลกระทบรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้มีท่าทีว่า เริ่มรู้สึกตัว มีการริ่ต้นนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์เองมากขึ้น เมื่อ เปรียบ เทียบกับ ในอดีตซึ่ง เน้นการกอบโกยชายคนต่างถิ่นต่างประเทศ เช่นแต่ก่อน ซึ่งจริง ๆ แล้ว "ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นสิทธิอันชอบธรรมของคนท้องถิ่นโดยแท้" ชีวิตคนท้องถิ่นในอดีตจึงมีสิทธิที่จะรู้ตัวเอง และมีสิทธิที่จะ เปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่วันพรุ่งนี้ซึ่งรู้ได้ว่า ควรมีการนำมาพัฒนาใช้ประโยชน์บนพื้นฐานตนเองได้ในที่สุด

และโดยสังขรณ์ของสังคมมนุษย์อีก เช่นกัน ยิ่ง เป็นสังคมในเขตร้อนซึ่งอดีต เคยตกอยู่ภายใต้อิทธิพลครอบงำจากอุปวัตดุซึ่งคนในชุมชนต่างถิ่นนำเข้ามาครอบงำ โครงสร้างสังคมของประเทศในเขตร้อนจึงมีช่องทางที่กลุ่มคนระดับบนจะได้รับอิทธิพลยึดคิดเห็นยาวนานกว่าระดับล่าง ๆ การรู้สึกได้จึงมีกระแสที่มาจากระดับล่าง ทำให้เกิดภาวะขัดแย้งกับระดับบน เพื่อสังคมจะไขว้ยังเกิดการปรับ เปลี่ยนทิศทางของกระแสให้มุ่งสู่อิสรภาพจากการถูกครอบงำด้วยกระแสวัฒนธรรมในค่านิยมมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม พื้นฐานที่แท้จริงของแต่ละคน ไม่ว่าอยู่ในกลุ่มไหนต่างก็เป็นสิ่งอิสระ แม้ในกลุ่มที่ถืออำนาจ เห็นอีกทำให้ว่าจะมีแนวโน้มผกผันโอกาสใช้อำนาจไปหมดทุกคนไม่ และในกลุ่มซึ่งอยู่ระดับล่างก็อาจมีผู้นิยมให้อำนาจข้างบนลงมายังบังคับ โดย เชื่อว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ปะปนอยู่ด้วย

หากมีบุคคลผู้รู้ได้ถึงปัญหาที่ลึกซึ้ง ละ เว้นการใช้อำนาจ เปลี่ยนแปลงมาใช้คุณธรรมและ เมตตาธรรม แก่เพื่อนมนุษย์ที่ยังมีชีวิตค้อยกว่ามากขึ้น สังคมมนุษย์ก็จะ เปลี่ยนสภาพตนเองจากการ เป็นผู้ใช้ธรรมชาติ อย่างทำลาย มา เป็นผู้ใช้ที่มีการอนุรักษ์อยู่ในรากฐานที่แท้จริงมากขึ้น

และในขณะนี้ ประเทศไทยซึ่ง เป็นประเทศหนึ่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มาโดยพื้นฐานตนเอง กำลัง เริ่มมีการ เปลี่ยนแปลงจากระดับล่าง ที่รู้เท่าทันต่อ เหตุและผลซึ่ง เป็นมาในอดีต จึง เริ่มมีกระแสซึ่งมุ่งสู่ทิศทางในค่านครงกันข้าม นำไปสู่สมดุลมากขึ้น แม้ว่าขณะนี้ยังไปไม่ได้ไม่ไกลนักก็ตาม แต่ทำให้ทั่วโลกจับตามองมากขึ้น

เมื่อหันไปพิจารณากระแสการใช้อำนาจจากภายนอกท้องถิ่น นับตั้งแต่การนำเอาองค์กรซึ่งพวกตนถืออำนาจที่มีน้ำหนัก เหนือกว่าทั้งในค่านวัตถุและในค่านความคิด และเป็นแกนนำในการจัดตั้งขึ้นมา ให้มีบทบาทระดับโลก เข้ามาใช้อำนาจบังคับ ในหลักการของสิทธิมนุษยชนก็ถือได้ว่าเป็นการรุกรานล้าสมัยไทย ในค่านปัญญาอย่างชัดเจน

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเห็นท่าทีว่าจะมีการต่อสู้ สิ่งซึ่งแฉกแฉงอยู่ที่ปรากฏตัวออกมาสู่ที่แจ้งมากขึ้น ดังเช่นการฟ้ององค์กรที่ถูกกำหนดชื่อในทานองของโลก มีการประชุมใช้อำนาจปิดกั้นการค้าพืชและสัตว์ธรรมชาติของไทย ดังนั้นเท่าที่กาลเวลาผ่านไปไม่นานนักพฤติกรรมซึ่งถูกเคลือบผิวไว้ด้วยคำว่านานาชาติ ก็เปลี่ยนแปลงมา เป็นภาพที่สารภาพตัว เอง เค้นชัดมากขึ้น

แท้จริงแล้วก็คือประเทศไทยในเมื่อประเทศในเขตร้อนอื่น ๆ ยังคงถูกมอมเมาถึงจนกระทั่งยังไม่สามารถสะท้อนภาพสัญญาณที่ฟื้นขึ้นมา เป็นตัวของตัวเองได้ชัดเจน

เมื่อมีคำถาม ถ้ามว่าหากประสงค์จะครองอำนาจการค้าและผลประโยชน์ของตนไว้ในมือ เหตุใดจึงต้องใช้อำนาจปิดกั้นเจ้าของท้องถิ่นด้วยเล่า

คนในประเทศค่อยพัฒนาโดยทั่ว ๆ ไป มักมีนิสัยมองที่รูปแบบ เฉพาะหน้า ไม่สามารถมองเห็นวิถีการเปลี่ยนแปลงได้ลึกซึ้ง และคนในกลุ่มประเทศอื่นอีก เช่นกัน ที่ถูกกำหนดโดยอิทธิพลสิ่งประดิษฐ์จากอีกฝ่ายหนึ่งให้จำเป็นต้องพึ่งพาทั้งแนวคิดและผลิตผลสำเร็จรูปจากอีกฝ่ายหนึ่งด้วย ภาพที่เห็นได้จากอดีตถึงปัจจุบันจึง เป็นภาพของการ เกาะอิทธิพล เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศซึ่ง เคยเหนือกว่าด้วยอิทธิพลอำนาจ

การจะ เปลี่ยนไปสู่การพึ่งพาตนเอง ที่มีการให้ความสำคัญแก่ทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง เหนือกว่าสิ่งประดิษฐ์จากชนต่างถิ่น จำเป็นต้อง เริ่มต้นจากการแสวงหาเปลี่ยนแปลงที่มีการยึดเกาะชนต่างถิ่น กล่าวคือ เราได้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติไปขายเพื่อพึ่งพารายได้ที่ได้รับให้สามารถอยู่ได้ แล้วก็จะใช้กำลังทรัพย์ที่ได้มา เป็นฐานพลังให้สามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่การพึ่งพาตนเองในที่สุด หากสามารถตัดไฟแต่ต้นลมได้ก่อนแล้ว ก็คงไม่มีกำลังที่จะ เปลี่ยนแปลงไป เป็นตัวของตัวเองได้

ผู้เขียนมาตัวอย่างของจริงที่จะนำมากล่าวคือการพัฒนาวงการผลิตและการค้ากล้วยไม้ไทยจากช่วงเวลาไม่ถึง 40 ปีที่ผ่านมา ซึ่งในสมัยนั้นมลรัฐฮาวายยังมีภาพพจน์ว่าเป็นแหล่งกล้วยไม้งามของโลก ทั้ง ๆ ที่ตัวเองแทบไม่มีทรัพยากรกล้วยไม้ที่ เค้นชัด หากสิ่งพันธุกล้วยไม้ป่าซึ่งคนรู้ลึกว่าสวยงามไปจากประเทศไทย โดยที่ขณะนั้น คนไทยก็ยังคงนิยม"กล้วยไม้พันธุ์ต่างประเทศ" มีบุคคลสองหรือสามรายนำกล้วยไม้ป่าใน

ส่งไปขายได้ในราคาถูกมาก เมื่อฮาวายนำไปผสมและผลิตพันธุ์ผสมสำเร็จรูปแล้ว ก็ส่งกลับมาขายเรา ซึ่งเป็นเจ้าของแหล่งกำเนิดธรรมชาติในราคาแพงกว่าประมาณ 20 เท่าตัว และในสมัยนั้นเรานิยมเรียกพันธุ์ผสมซึ่งส่งกลับ เข้ามายังว่า "กล้วยไม้พันธุ์ต่างประเทศ" บนรากฐานรสนิยมที่คิดว่า "ดีกว่าพันธุ์พื้นบ้านของเราเอง"

จึงได้พิสูจน์ให้คนไทยเห็นจากของจริงว่า จริง ๆ แล้วสิ่งซึ่งหลงเชื่อกันว่าเป็นของต่างประเทศนั้นคือพันธุ์พื้นบ้านของเราเองโดยแท้ แต่เพราะคนท้องถิ่นขาดความรู้เท่าทันจึงเป็นโอกาสให้คนต่างถิ่นฉวยโอกาสไปใช้หาผลประโยชน์จากเราเองอีกชั้นหนึ่ง เราได้นำเอาแนวคิดในด้านการศึกษาค้นคว้าธรรมชาติผสมกลมกลืนเข้าไปไว้ภายในกระแสการส่งเสริมกล้วยไม้อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในที่สุดคนไทยก็เริ่มสะท้อนภาพที่ทำได้เด่นชัดมากขึ้น แต่ในขณะนั้นคนต่างชาติต่างถิ่นยังนึกไม่ถึงว่าเราจะสามารถค้นหุลูกจากภาวะครองง่าออกมาสู่อิสรภาพ และพัฒนามาได้จนถึงสร้างภาพพจน์ให้โลกเห็นชัดยิ่งขึ้น

ในยุคก่อน ๆ ขณะที่ผู้เขียนเริ่มมีผลงานปรากฏออกมาสู่สายตาบุคคลภายนอก ก็เริ่มมีการเชิญให้ไปบรรยายเรื่องกล้วยไม้ในต่างประเทศมากขึ้น แต่การกำหนดหัวข้อบรรยายก็ยังมุ่งเน้นอยู่ที่ตามของเทคนิคซึ่งเป็นผลจากการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เช่น เรื่องเกี่ยวกับพันธุ์กล้วยไม้และการเพาะเลี้ยง

ในช่วงหลัง ๆ การเชิญไปบรรยายในต่างประเทศมักมีการขอร้องให้พูดในหัวข้อเรื่องที่ว่า "เหตุใดวงการกล้วยไม้ไทยจึงสามารถพัฒนาได้รวดเร็วเช่นนี้" การเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขของการเชิญไปบรรยาย มิได้คลาดไปจากความรู้สึก แม้ว่าจะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แต่ตนเองก็ไม่เคยปฏิเสธที่จะไป และพูดในที่ประชุมทุกแห่งอย่างตรงไปตรงมา ไม่ว่าแก่ชาติไหนภาษาไหน

เหตุการณ์ประกาศปิดกั้นการส่งกล้วยไม้รองเท้านารี (*Paphiopedilum sp.*) ระหว่างประเทศไทยโดยองค์การไซเตส (Convention on International Trade of Endangered Species of Wild Fauna and Flora - CITES) ซึ่งเกิดจากรวมตัวของกลุ่มบุคคลผู้บริหารประเทศต่าง ๆ โดยมีประเทศอิมโหอำนาจชั้นนำ และสร้างอำนาจระดับโลก ใช้อำนาจเมื่อเดือนตุลาคม 2533 นั้น เป็นภาพที่เด่นชัดมากหากสามารถมองได้ลึกซึ้งถึงระดับหนึ่ง

ประการแรก ในช่วงโอกาสที่ประเทศค่อยพัฒนามิทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ แต่ยังคงอยู่ใต้อิทธิพลนิยมวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้น่านักอำนาจการตัดสินใจภายในองค์กรขาดสมดุล แต่มีทิศทางสนองตอบความคิดของกระแสซึ่งชันนำอยู่แล้ว อำนาจที่อ้างว่าระดับโลกจึงขาดความชอบธรรมอยู่ในตัวเอง

ประการที่สองกล้วยไม้รองเท้านารีมีแหล่งกำเนิดอยู่ในภูมิภาคเอเชียเขตร้อน และไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีกล้วยไม้สกุลนี้อยู่ในธรรมชาติหลายชนิด การกระจายพันธุ์ของกล้วยไม้สกุลนี้ที่ปรากฏในธรรมชาติ ตั้งแต่เขตที่อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรซึ่งเป็นเขตร้อนและมีฤดูฝนในช่วงปีค่อนข้างยาว ชันไปจนถึงเขตกึ่งร้อนและอยู่บนระดับน้ำทะเลค่อนข้างสูง

ในช่วงที่กลุ่มประเทศตะวันตกเข้ามายึดครองแผ่นดินในภูมิภาคนี้ ได้ศึกษาสำรวจและนำทรัพยากรธรรมชาติกลับไปสู่ระบบการผลิตและใช้ประโยชน์ในสังคมของตน รวมทั้งนำกล้วยไม้ไปค้าขาย แต่กล้วย

ไม้รองเท้า นารีชนิดต่าง ๆ ที่ถูกนำกลับไปมีบทบาททางสังคมและ เศรษฐกิจในกลุ่มประเทศวัฒนธรรมยุโรป ตะวันตก เป็นประเภทซึ่งมีแหล่งกำเนิดอยู่ในแถบ เทือกเขาหิมาลัย (Himalayan mountain range) ซึ่งมีระดับพื้นที่สูงจากน้ำทะเลและมีอากาศเย็น โดยที่ เทือกเขาดังกล่าว เชื่อมโยงมาจากภาคเหนือของ ประเทศอินเดีย พะมา ไทย ไปถึงลาวและตอนใต้ของจีน

สำหรับประเทศไทยนั้น มีชุมชนตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่บนพื้นที่ราบและมีศูนย์กลางอำนาจอยู่ในที่ต่ำ จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้เริ่มปลูกในช่วงก่อน ๆ มาถึงระยะหลัง เมื่อสังคมไทยเริ่มตื่นตัวให้ความสนใจกล้วยไม้ โดยเฉพาะ เริ่มต้นในกลุ่มคนผู้มีอำนาจ การพัฒนาพันธุ์กล้วยไม้รองเท้า นารีของกลุ่มประเทศ ตะวันตกก็ก้าวหน้ามาจนถึงช่วงซึ่งปรากฏ เป็นภาพกล้วยไม้ลวดผสม ทำให้ความรู้สึกคนไทยที่ไม่มีนิสัยหวงกตัญ ไปพบทวน ตกอยู่ในความเชื่อว่าเป็นกล้วยไม้พันธุ์ต่างประเทศ และโดยที่ไม่ได้พบเห็นมาก่อน พอมาได้ เห็นก็รู้สึกตื่นเต้น นิยมว่าเป็นของดี

ความจริงแล้ว ในท้องถิ่นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งประเทศไทย ก็ยังมีกล้วยไม้รองเท้า นารีพันธุ์ ธรรมชาติอีกหลายชนิด ที่กระจายพันธุ์อยู่ในเขตรักษาพันธุ์ธรรมชาติ สามารถนำมาปลูกได้ในชุมชนซึ่งตั้งรกรากถิ่น ฐานอยู่ในที่ราบ

แต่ในช่วงที่การปกครองของประเทศไทยยังอยู่ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช และสังคมไทยยังมีการแบ่งชนชั้นเด่นชัดมาก กลุ่มผู้ถืออำนาจปกครองก็ถูกชาวต่างชาติและสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่กับพื้นดิน แต่ให้ความ นิยมฝรั่งต่างชาติ มีการจ้างฝรั่ง เข้ามาทำงานและยกย่องว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในวิทยาการสาขาต่าง ๆ ฝรั่งจากยุโรปตะวันตกคนหนึ่ง ได้นำเอากล้วยไม้เข้ามาปลูกด้วยวิธีการซึ่งใช้หลักการของฝรั่ง เช่นปลูก โรง เรือนสำหรับ เลี้ยงกล้วยไม้และปลูกกล้วยไม้ลงกระถางหรือกระ เช้าไม้ แทนการปลูก เกาะต้นไม้แบบ ชาวบ้าน

กล้วยไม้ในกลุ่มที่พบขึ้นบนต้นไม้จึงได้รับความนิยม ส่วนกล้วยไม้รองเท้า นารีซึ่งโดยทั่วไปพบขึ้น อยู่บนพื้นดิน ในความรู้สึกจึงถูกดูถูกว่าเป็นของต่ำ และในยุคนั้น กลุ่มบุคคลผู้เลี้ยงกล้วยไม้ก็ยัง เป็นกลุ่ม ที่มีศรัทธาที่สะท้อนให้เห็นว่าที่นำกล้วยไม้มา เป็น เครื่องมือแบ่งแยกชนชั้นด้วย แม้ในเรื่องของกล้วยไม้ หาก สามารถมองเห็นภาพรวมของปัญหาได้ชัด เจนก็จะพบว่า เป็นผลสืบ เนื่องมาจากการถ่ายทอดกระแสความง่า ทางวัฒนธรรมที่ผ่านเข้ามาสู่ประเทศที่น้อยกว่าโดยใช้เทคโนโลยี เป็นสื่อ

หลังปี พ.ศ. 2475 ซึ่งประเทศไทยประกาศเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบบประชาธิปไตย และ หลังปี พ.ศ. 2498 ซึ่งมีการบุกเบิกพัฒนาการกล้วยไม้อย่างจริงจัง ๆ โดยที่มุ่งทิศทาง เกษตรกรรมกระแสปกติ ของสังคมไทยในยุคนั้น ได้มีการ เริ่มต้นที่กล้วยไม้พันธุ์ซึ่งขึ้นอยู่บนต้นไม้และที่นำมาปลูกลงภาชนะแขวนใน อากาศโดยที่ไม่มีการใช้ดินก่อน แล้วสานการ เปลี่ยนแปลงมาสู่กล้วยไม้รองเท้า นารีในภายหลังในขณะที่ สังคมไทย เปลี่ยนแปลงมาสู่การขยายพื้นฐานกว้างมากขึ้น ทั้งในด้านการศึกษาและสังคม

เมื่อประเทศไทยได้มีการพัฒนาการปลูก เลี้ยงกล้วยไม้มุ่งสู่ความเด่นชัดในด้าน เศรษฐกิจมากขึ้น และกำลัง เริ่มต้น เปลี่ยนแปลงจากแต่ก่อนซึ่ง เคย เก็บกล้วยไม้ป่าส่งต่างประเทศ หันมา เริ่มปลูกและขยาย พันธุ์โดยใช้ของที่บ้านของตนเอง นอกจากนั้นสิ่งซึ่งคนในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก เคยนำไปปลูกซึ่ง

เป็นประเภทที่เหมาะสมกับอากาศเย็นก็เปลี่ยนแปลงไป เป็นสิ่งซึ่ง เคยชินกันแล้ว

ในเมื่อวงการกล้วยไม้ไทยสามารถพัฒนาตนเองขึ้นมาได้อย่างอิสระ เพราะความคาดไม่ถึงของกลุ่มอิทธิพลต่างชาติที่เคยมีผลประโยชน์นำไปก่อน แม้ของคนในสังคมไทยในกลุ่มซึ่งมีอำนาจและนิยมต่างชาติ และในช่วงนี้กระแสส่งเสริมกล้วยไม้ในประเทศไทยก็เริ่มมีการเคลื่อนไหว สนใจกล้วยไม้รองเท่านั้น ทำให้เกิดการไหวตัวของกลุ่มผลประโยชน์ในชาติต่าง ๆ ที่เคยมีผลประโยชน์และมีอิทธิพลเหนือมาก่อน เกรงว่าหากปล่อยไว้ ไทยจะต้องสามารถพัฒนา ซึ่งผลประโยชน์กลับคืนไปได้

เนื่องจากประการแรก ทรัพยากรในค่านนี้เริ่มคั่นทางตาลงไปมากแล้ว ไทยเจ้าของท้องถิ่นคงเริ่มค้นหวงแหวนและรู้สึกตัวได้ว่าตนเองจะต้อง เก็บไว้ใช้ทำประโยชน์เองแทนการ เอาแต่กอบโกยส่งต่างประเทศ โดยตรง เช่นแต่ก่อน ๆ

ประการที่สอง หากมองที่การเปลี่ยนแปลง ไทยได้พัฒนากิจการกล้วยไม้สืบเนื่องมาจากกล้วยไม้ ในประเภทที่เคยขึ้นบนต้นไม้ตามธรรมชาติ โดยที่ขณะนั้นค่านิยมที่เคยนำกล้วยไม้ประเภทนี้มาแบ่งแยกชนชั้น ก็ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง เบิกกว้างออกมาแล้ว ประกอบกับการค้นคว้าทางวิชาการทำให้รู้สึกซึ่งยิ่งขึ้นว่า พันธุ์พืชที่ เรียกว่ากล้วยไม้หาชมียุบนต้นไม้เท่านั้นไม่หากยังมีอยู่บนพื้นดินด้วย และหากปล่อยไว้ต่อไปอีก ในโอกาสไม่นาน ประเทศไทยเจ้าของทรัพยากรท้องถิ่นจะต้องสามารถพัฒนากล้วยไม้ในกลุ่มนี้ขึ้นมาได้เกิน ซัด ทำให้พวกเขาซึ่ง เคยถกฉวยโอกาสนำไปทำประโยชน์ก่อนต้องสูญเสีย

จึงจึงใช้องค์กรซึ่งพวกตนเป็นแกนนำจัดตั้งขึ้นและมีพลังอำนาจ เห็นอกว่า รัฐบาลว่าพันธุ์ไม้ชนิดนี้ กำลังจะสูญพันธุ์ จำเป็นต้องใช้อำนาจปิดกันโดยด่วน ซึ่งจริง ๆ แล้ว สภาพที่กำลังหมดไปของพรรณไม้ชนิด นั้นนั้นเป็นความจริง แต่มีการมองข้ามหัวใจสำคัญคือ "มีคนเป็นเหตุ" และยังมีเงื่อนไขสำคัญคือ "สิทธิและ ความรัก ตลอดจนผลประโยชน์ของคนท้องถิ่นเอง" ที่ควรให้ความสำคัญก่อนอื่น

ถึงแม้ว่าจะสูญเสียชีวิตไปแล้ว เพียงใด เมื่อถึงจุดหนึ่ง คนท้องถิ่นจะต้องรู้สึกตัวได้ช่วยตนเองและหวน กลับมานำการพัฒนาตลอดจนกำหนดแผนในการใช้ประโยชน์ได้ช่วยตนเอง เรื่องปล่อยให้องค์กรสากล เข้า มาปิดกันจึง เป็นการชิงใช้อำนาจระหว่างคนท้องถิ่นซึ่ง เป็นเจ้าของกับกลุ่มผลประโยชน์ข้ามชาติซึ่ง เคยมีผล ประโยชน์มาก่อนในขณะที่คนท้องถิ่นยังรู้ไม่เท่าทัน

อนึ่งพันธุ์กล้วยไม้ที่คนต่างถิ่นใช้องค์กรซึ่งฝ่ายคนตั้งขึ้นในระ คับ นานาชาติ เป็น เครื่องมือห้ำมคนท้องถิ่น นำออกไปจำหน่ายนั้น จริง ๆ แล้วหากหวนกลับไปมองสู่อดีตไ้จะพบว่า ได้ถูกนำไปสู่ต่างถิ่นจนครบหมดแล้ว และหลายชนิดได้ถูกนำไปผลิตพันธุ์ผสมสำเร็จรูปนำออกจำหน่ายกันอย่างกว้างขวาง แต่หากเจ้าของท้องถิ่น สามารถรู้ได้และผลิตได้เอง เมื่อใด ย่อมมีโอกาสเห็นอกว่า เพราะ เป็นฝ่ายถือรากฐานที่แท้จริง

ผู้เขียนเรื่องนี้ได้มีโอกาสเดินทางไปแะ เยี่ยมสวนกล้วยไม้รอง เท่านั้นที่ทำกิจการใหญ่ ๆ ในประเทศ ต่าง ๆ ในกลุ่มอิทธิพลปิดกันได้พบ เห็นด้วยตนเองว่า พันธุ์ที่ปิดกันสิ่งซึ่งมีอยู่แล้วก็ เปลี่ยนสภาวะไป เป็นของหายาก มีการขยายพันธุ์กันอย่างกว้างขวางและขึ้นราคาขายไ้กว่าสิบ เท่าตัว

อีกกรณีหนึ่งซึ่งใคร่ขอหยิบยกมา เป็นตัวอย่าง เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ขอมองย้อนหลังกลับไปสู่เมื่อ ประมาณ 35 ปีที่ผ่านมาแล้ว ขณะที่คนในชาติต่าง ๆ ยังไม่เคยคาดคิดว่าประเทศไทยจะสามารถพัฒนา

กิจการกล้วยไม้ขึ้นมาได้จนถึงระดับโลก และภาพพจน์ของโลกในค่านกล้วยไม้ยังคงมุ่งไปที่ฮาวาย ทั้ง ๆ ที่ดินแดนแห่งดังกล่าวก็ไม่มีพันธุ์กล้วยไม้ธรรมชาติที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในค่านเศรษฐกิจได้เลย

กล้วยไม้พ้ามุ่ย (Vanda coerulea) เป็นพันธุ์ไม้ธรรมชาติที่ได้รับความนิยมกว้างขวางทั่วโลก ทั้งในค่านความสวยงามโดยที่มีสีฟ้า เขียวตา เป็นจุดเด่นในบรรดากล้วยไม้สกุลแวนด์้าด้วยกัน และมีคุณค่าในการใช้ผสมพันธุ์ เพื่อผลิตลูกผสมในแนวทางนี้ หนึ่งกล้วยไม้พ้ามุ่ย เป็นพันธุ์ไม้ที่มีแหล่งกำเนิดอยู่ตามแนวของ เทือกเขาหิมาลัย เน้นประเทศอินเดีย พม่า ไทยในภาคเหนือ และภาคใต้ของจีนด้วย แต่การจะกล้วยไม้พันธุ์นี้ไปทำประโยชน์ ช่องทางจากไทยนั้นว่าง่ายและสะดวก เนื่องจากสภาพธรรมชาติและสังคมเปิดโอกาสให้มากกว่า

ฮาวายจึงสั่งจากการ เก็บส่งในภาคเหนือของไทยไปด้วยราคาถูกมาก เพื่อใช้เป็นพ่อแม่ผสมพันธุ์ผลิตลูกผสม แล้วส่งกลับมาจากนายในไปประเทศไทยด้วยราคาสูงหลายเท่าตัว และในขณะที่คนไทยตกเป็นฝ่าย "นิยมของต่างประเทศ" และยังมีมีการใช้กล้วยไม้โดยกลุ่มคนมีเงิน เพื่อเป็นเครื่องมือแบ่งชนชั้นด้วย จึงดูแล้วยิ่ง เป็นการย้ำพลังนิยมต่างชาติให้หนักมากยิ่งขึ้นอีกโสดหนึ่ง

เรา เริ่มเห็นว่าน่าจะให้ความรู้ที่ลึกซึ้งแก่ประชาชนซึ่ง เขาทั้งหลายมีส่วนร่วมกัน เป็นเจ้าของท้องถิ่น และหากเขาสามารถคิดเอง ทำเอง และได้รับประโยชน์เอง คงไม่ถูกหลอกให้ต้องตก บันทาสาธิปไตยต่างถิ่นต่างชาติอีกต่อไป ประกอบกับการมองที่ เริ่มรู้สึกที่ว่าพ้ามุ่ยจากปากกำลังถูก เก็บส่งต่างประเทศมากขึ้นซึ่ง เป็นความรู้สึกที่เกิดจากคนไทยเอง แม้เพียงคนเดียวซึ่งติดตามมาด้วยคนกลุ่มหนึ่งที่ทำให้การสนับ สนุนแนวคิดนี้

ในขณะที่กลุ่มผลประโยชน์ต่างชาติยังคงหาผลประโยชน์กัน เพลินและกลุ่มอำนาจในประเทศไทยเอง ก็ยังคงมองข้ามความสำคัญไปอย่างสิ้นเชิง บางรายถึงกับกล่าวคำทำนายว่ากล้วยไม้เป็นสิ่งทำลาย เศรษฐกิจ จึงนับได้ว่า เป็นจังหวะ เหมาะมากในการพัฒนา

เราได้นำเอา เหตุผลมาอ้างดู เพื่อนคนไทยด้วยกันที่สนใจกล้วยไม่ว่า พ้ามุ่ย เริ่มคั้นหายากแล้ว ต้องหันมาให้ความสนใจ เพาะ เลี้ยงมากขึ้น และการ เพาะ เลี้ยง เป็นโอกาสให้สามารถคิดค้นซึ่งมีลักษณะเด่นในกระแสดความต้องการของคนทั้งในและต่างชาติด้วย ความจริงแล้วการอ้างว่าหายากก็มีเงื่อนไขอยู่ภายใต้ตัวของมันเองคือ เป็นการอ้างบนรากฐานความรู้สึกของคนเจ้าของถิ่นที่มองด้วยความรู้สึกจริง ไม่ใช่อ้างโดยคนต่างถิ่นต่างชาติที่ขาดรากฐานผูกพัน ผลจึงแตกต่างกันด้วยวิถีการพัฒนาและใช้ประโยชน์

กับอีกด้านหนึ่ง มิได้ ใช้อำนาจบังคับ มิให้คนเก็บจากป่าหากอยู่บนรากฐานที่ปลอดภัยบนเงื่อนไขแห่ง แฝง การเก็บจากป่าในยุคนั้นยังคง เป็นไปตามปกติ แต่เมื่อเก็บมาแล้วค่อย ๆ เปลี่ยนวิถีการใช้ประโยชน์ แทนที่จะนำส่งขายต่างประเทศ เช่นก่อน ๆ กลับค่อย ๆ เปลี่ยนมาสู่การค้าพันธุ์ เพื่อให้ได้ค่านที่สวยงามกว่า แล้วผสมเกสรและนำเมล็ดมา เพาะจนเป็นลูกกล้วยไม้ที่ เกิดในน้าในสวนของคนมากขึ้น

การสอนให้คนรู้จักคัดพันธุ์ผสมเกสรและ เทคนิคในการปลูกเลี้ยง ตลอดจนชี้แนะ ถึงการใช้ประโยชน์ รวมทั้งแนะแนวทางสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศก็เป็นสิ่งซึ่งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม ไม่ใช่ใช้อำนาจ

จึงทำให้กล้วยไม้พ่ายแพ้ เปลี่ยนวิถีทางนำประโยชน์สู่คนท้องถิ่น มาสู่การผลิตโดยคนท้องถิ่นเองมากขึ้นเป็นลำดับ

ปัจจุบันนี้พ่ายแพ้ที่ปลูกเลี้ยงกันในสังคมไทยและมีการส่งจำหน่ายต่างประเทศอย่างกว้างขวาง รวมทั้งไคร้ราคาดีมาก เรากล้ากล่าวได้ว่าเป็นพันธุ์ที่ผสมขึ้นในท้องถิ่นเอง มีลักษณะสนองความต้องการของคนได้เหนือกว่าพันธุ์จากป่า เคนชัคมาก จนถึงขั้นที่คนทั่วไปไม่สนใจกับพันธุ์ที่เก็บจากป่าอีกต่อไปแล้ว

หากมีกลุ่มบุคคลในค่านิยมอันอาจไม่ไว้ในหรือต่างประเทศ เห็นความสำคัญของกล้วยไม้ตั้งแต่ยุคนั้น พ่ายแพ้คงเป็นกล้วยไม้ชนิดหนึ่งซึ่งถูกนำมาอ้างว่าหายาก แล้วถกขวยโอกาสใช้อำนาจปิดกั้น ทำให้ไม่อาจพัฒนามาได้จนถึงปัจจุบัน พร้อม ๆ กันไปกับการแก้ปัญหาอนุรักษนิยมไปในตัวหากยังคิดว่าการอนุรักษนิยมให้ความสำคัญและแก้ปัญหากันอย่าง เน้นเฉพาะชนิดของพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์กันอยู่

จากประสบการณ์ที่ได้รับจาก "การทำจริงในเรื่องของกล้วยไม้รองเท้านารีและกล้วยไม้พ่ายแพ้" ดังได้กล่าวแล้ว เมื่อมองที่หลักการพื้นฐาน ทำให้สามารถรู้ได้ว่า การที่มนุษย์มุ่งพิจารณาปัญหาความหายากทาง่ายและ เน้นไปยังพืชหรือสัตว์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งนั้น ยังขาดความลึกซึ้งถึงพื้นฐานของปัญหาจริง หากเป็นการแสวงหาโดยมนุษย์เองในสังคมซึ่งยังมีความเหลื่อมล้ำในค่านิยมโอกาสและอำนาจเท่านั้น

สิ่งที่ยังลงไม่ถึงพื้นฐานล่าง และมีการนำมาอ้างโดยกลุ่มซึ่งถืออำนาจเหนือกว่า แล้วใช้อำนาจบังคับปิดกั้นไม่ว่าจะ เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเจตนา ย่อมเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถืออำนาจได้มีโอกาสแทรกแซงตนเอง เข้าไปอยู่ในระหว่างพื้นฐานกับระดับซึ่งนำมาอ้าง เพื่อแสวงผลประโยชน์ในทุก ๆ เรื่อง

ดังจะพบได้ว่าในกระแสการอนุรักษนิยมปัจจุบัน ทั้งระหว่างชาติที่เหนือกว่าและชาติที่ด้อยกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาติที่ด้อยกว่า เป็นฝ่ายมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์กว่าด้วย มีการแยกส่วนเพื่อการอนุรักษนิยม เช่นการเน้นสัตว์ป่ามากกว่าพรรณพืชที่ เคนชัคมาก ในค่านิยมป่ากึ่งดี ในค่านิยมพืชกึ่งดี ยังมีการเน้นอย่าง เลือกว่ารักมักที่ซึ่งลงไป เป็นบางชนิดอีกด้วย แทนที่จะมองได้ถึงระบบและกระบวนการซึ่งเป็นพื้นฐานทั้งหมดของธรรมชาติ ไม่ว่าคนกลุ่มใดสนใจพืช สนใจสัตว์ หรือสนใจชนิดใดในพืชหรือในสัตว์ก็ตาม ผู้มีรากฐานจิตใจอนุรักษนิยมจริง ๆ ย่อมสานจากความรักในสิ่งนั้น ๆ ลงไปสู่พื้นฐานทั้งหมด และให้ความสำคัญแก่ทั้งระบบด้วยใจ เป็นกลางได้เสมอ

อย่างไรก็ตาม หากมีกระแสปรากฏออกมาว่า ประเทศที่ถืออำนาจเหนือไม่ยอมซื้อพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์จากไทย อาจทำให้เกิดกระแสที่หวงกสิทศทางมาสู่สิ่งซึ่งเป็นผลดีแก่ไทยเองในระยะยาวก็ได้ถ้าเห็นโอกาสนี้ เนื่องจากในสังคมไทยเองจะแบ่งพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงออกไป เป็นสองทิศทางคือ ทิศทางหนึ่งที่เกิดจากบุคคลผู้ยังมีรากฐานจิตใจไม่ลึกซึ้งมันคงพอ จะเลิกกิจการไปเอง ส่วนอีกทิศทางหนึ่งที่อยู่บนพื้นฐานของกลุ่มคนที่สู้ปัญหาอย่างไม่ทอดยอ คนกลุ่มนี้จะหวงมาส่ง เสริมให้เราคนไทยใช้ประโยชน์กันเอง และแล้ววันหนึ่งเราจะสามารถถืออำนาจเหนือคนต่างถิ่นต่างชาติได้เร็วยิ่งขึ้น จึงสำคัญอยู่ที่ว่าไม่ควรปล่อยให้คนต่างชาติต่างถิ่น เมื่อเห็นโอกาสที่ เปิดใหม่ในประเทศเรา จะเข้ามาปลุกหมาทำในอนาคตก

ในขั้นนี้ใครขอฝากไว้เป็นแง่คิดที่ว่า "เกิดมา เป็นมนุษย์ทั้งที ต้องอนุรักษ์วิญญาณของการเรียนรู้ไว้อย่าง
เหนียวแน่นที่สุด" และ เสริมพื้นฐานให้เหนียวแน่นยิ่งขึ้น กับอีกคำหนึ่งจำเป็นต้องมีวิญญาณของการต่อสู้
อย่างไม่ทอดย

แม้กระแสดจากภายนอกจะได้แสดงอำนาจ และ ภายทออำนาจ เข้ามาบีบกัน เพราะคนไทยจำนวนมาก
ตกอยู่ในภาวะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ขออย่าได้ท้อแท้ เนื่องจากในปัจจุบันรากฐานไทยกำลัง เปลี่ยนแปลง
เพื่อรับวิถีทางใหม่ โดยที่ผู้เขียนพบว่าคนหนุ่มสาวซึ่งเป็นชนรุ่นหลังและเป็นความหวังที่สังคมจะมีการสืบ
ทอดตัว ไปสู่อนาคต เริ่มให้ความรักความสนใจนำพินาศตัวมา เลี้ยงในชีวิตประจำวัน และการเสริม
สร้างความรักซึ่งอยู่ในรากฐานของคนเหล่านี้เอง ที่เป็นสิ่ง เสริมพื้นฐานให้เขาทั้งหลายวนกลับไป เป็น
ผู้ทำหน้าที่อนุรักษ์ อนุรักษ์ธรรมชาติได้อย่างมั่นคงและลึกซึ้ง เปลี่ยนแปลงจากการ เน้นเก็บมาขาย
ต่างชาติต่างประเทศบ้านเกิดบ้านเมือง เช่น กอน ๆ มา

หากผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ เห็นอกกว่า มีคุณธรรมพอคงรู้หน้าที่ของตนเองไว้ว่า เมื่อเขานำมา เลี้ยงแล้ว
ตาย เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่พึงสอนให้เขาสามารถเรียนรู้ได้ลึกซึ้ง เพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จ ด้วยตัวของ เขา
เอง หากเมื่อพื่อนำไป เลี้ยงแล้วตายก็ทำหนี้และทับถมซ้ำ เติม แล้วใช้อำนาจบีบกัน เสมือนโลกนี้
ธรรมชาติได้ให้หน้าที่ในการอนุรักษ์มา เพียงแก่กลุ่มตนเอง เท่านั้น

บุคคลใดที่คิดว่า หากอนุรักษ์ธรรมชาติต้องไม่นำสัตว์ป่ามา เลี้ยง ดัง เช่นที่ เห็นได้จากสื่อโทรทัศน์
ซึ่งเป็นของประชาชน ที่ถูกกระแสดความคิดส่วนตนเข้ามาบีบเยียด มันเป็นเรื่องถูกต้องแต่ เป็นความถูกต้อง
ของชนชั้นบุคคล ถ้าบุคคลผู้นั้นใช้ชีวิตซึ่งถือเอาป่า เป็นบ้านได้แล้ว เพราะชีวิตคนกับธรรมชาตินั้นห่างกัน
ไม่ได้ แต่คนส่วนใหญ่ยังต้องการ เสริมสร้างฐานความรักให้แก่ตนเอง เพื่อถ่ายทอกระแสไปสู่ความรัก
ป่ารักธรรมชาติ ดังนั้นประเด็นจึงอยู่ที่ว่า เป็นการแสดงความรักและนำมา เลี้ยงหรือเป็นการนำมา เลี้ยง
เพราะเห็นแก่เงินซึ่งตนเองหวังว่าจะได้รับจากคนต่างถิ่น

แม้กระแสดนโยบายใหญ่หรือนโยบายพื้นฐานของประเทศไทย เองก็ยังตอกย้ำอยู่ทุกวันทุกคืนว่า
ต้องทำเพื่อจำหน่ายส่งต่างประเทศ นี่คือการอบรมจิตใจประชาชนให้มีอะไรก็ส่งขายต่างชาติหมดทุก
อย่าง หากยังไม่อาจปรับ เปลี่ยนกระแสใหญ่ได้แล้ว คนไทยก็ยังคงตกอยู่ในสภาพ เช่นนี้ไปอีกอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่พ้น การที่ฝ่ายถืออำนาจ ออกมา เต็ม - แสดงท่าทีว่าต้องการอนุรักษ์จึงน่าจะ เป็นเพียงมายาภาพ
เท่านั้น หากสิ่งซึ่งมีรากฐานแท้จริงอะไรไม่

ขออย่าไว้ เป็นช่วงสุดท้ายว่า ความรักความผูกพันต่อสิ่งซึ่ง เป็น พื้นฐานชีวิต เป็นสิ่งซึ่งธรรมชาติ
ได้ให้ไว้แก่ทุกคนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำหน้าที่ที่แท้จริง ทราบ ท่าทีชีวิตมนุษย์กับธรรมชาติยังคงอยู่
ร่วมกันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในอดีตที่ผ่านมาได้มีกระแสดอิทธิพลของสิ่งภายนอกในค่านิยมเข้า
มาทำลายรากฐานนี้มากขึ้น การแก้ปัญหาซึ่งเห็นได้ง่ายที่สุด และมองเห็นความสำเร็จที่แท้จริงรออยู่
เบื้องหน้าก็คือ การละลดกระแสดังกล่าวลงไปที่ให้ทั้งในรากฐานจิตใจของแต่ละคนและที่ปรากฏอยู่
ภายนอกตนเองซึ่งมีสถานะ เป็นรูปวัตถุ ผลสำเร็จย่อมบัง เกิดได้ไม่เร็วก็ช้า

อนึ่ง หากสามารถมองได้ลึกซึ้งถึงรากฐานปัญหาที่แท้จริง คงพบทศรูปซึ่ง เป็นหลักการสำคัญได้
อย่างน้อยสองประการคือ

ประการแรก อาศัยหลักธรรมซึ่งชี้ไว้ชัดเจนว่า การยึดคติรูปวัตถุที่เชื่อมโยงถึงการยึดคติอัตตา เป็น
สิ่งทำให้ตนเองต้องสูญเสียภูมิปัญญาที่แท้จริง คนในประเทศด้อยพัฒนาหรือจริง ๆ แล้วก็คือ"ด้อยภูมิปัญญา"
ไม่ว่าจะได้รับการศึกษาภายใต้ระบบการจัดการระดับใด ยิ่งเข้าไปสู่กระแสอำนาจซึ่งมีพลังจากรูปวัตถุเป็น
พื้นฐาน โดยสังขรณ์ยังมีโอกาสตกอยู่ในสภาพดังกล่าวแล้วมากขึ้น

โดยที่กระแสอิทธิพลจากรูปวัตถุซึ่ง เข้าครอบงำ เป็นสิ่งถูกถ่ายทอดมาจากพลังอำนาจในต่างท้องถิ่น
จากระดับข้ามชาติ เข้าสู่ระดับภายในประเทศและเข้าสู่ในแต่ละชุมชน ดังจะพบกับภาพลักษณะการบริหาร
งาน เน้นใช้อำนาจแก้ปัญหาและพัฒนาชนบท ไปจนถึงการใช้อำนาจแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติถูกทำลาย

ประการที่สอง องค์กรอนุรักษสิ่งแวดล้อมที่ถูกจัดตั้งขึ้นบนพื้นฐานการเน้นใช้อำนาจ และยังอุปโลกน์
ให้มีอำนาจระดับโลก ที่ใช้ชื่อย่อว่า"ไซเตส"(CITES) จริง ๆ แล้วก็คือเครื่องมือคุ้มครองและแสวง
ผลประโยชน์ของคนกลุ่มหนึ่งในประเทศ เขตแดนอื่นซึ่งก้าวไปไกลกว่าในค่านิยมรูปวัตถุ โดยที่พรรคพวกตนเคย
ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มประเทศเขตร้อนมาแล้วในลักษณะที่เรียกว่า"วัตถุขโมย" เพื่อ
จัดการมีให้ประเทศ เขตร้อนซึ่ง เคยค้อยกว่า ได้มีโอกาสใช้รายได้จากพวกเขาทั้งหลาย เสริมสร้างกระแส
พลัง กลับลุกขึ้นมา เปลี่ยนแปลงไปสู่"การนำวัตถุขโมยใช้ประโยชน์ด้วยตนเองอย่างจริงจัง"ได้

อีกด้านหนึ่ง ในอดีตที่ผ่านมาภายในกระแสประวัติศาสตร์ คนในกลุ่มอำนาจระดับข้ามชาติ ก็ได้
เข้ามาสำรวจและนำวัตถุขโมยต่าง ๆ ไปจนถึงปัจจุบันแทบหมดสิ้น ในขณะที่คนในกลุ่มประเทศด้อยกว่า
ยังคงถูกครอบงำอยู่ เป็นส่วนใหญ่ และพรรคพวกตนก็ได้สร้างฐานการใช้ประโยชน์ขึ้นมาในท้องถิ่นตนเอง
แล้ว ครั้นปัจจุบันคนท้องถิ่นได้แสดงท่าทีว่ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การรู้เท่าทันมากขึ้น และมีแนวคิดที่
สามารถลุกขึ้นใช้ประโยชน์เองได้ หากปล่อยไว้ต่อไปก็จะทำให้ตนเองต้องสูญเสียประโยชน์ซึ่ง เคยได้รับ
เนื่องจากรากฐานของสิ่ง เหล่านี้อยู่ในเขตร้อน

ดังจะพบหลักฐานที่สารภาพความจริงอยู่ในตัวของมันเองคือ การนำเอาการอนุรักษ เป็นเหตุผลมา
อ้าง ในลักษณะปฏิบัติที่มีการ"แยกเป็นเรื่อง ๆ"และใช้อำนาจควบคุมเป็นเรื่อง ๆ แทนที่จะมองปัญหาผ่าน
เรื่องใดก็ตาม ลงไปให้ถึงระบบนิเวศน์ซึ่ง เป็นพื้นฐานที่แท้จริงของทุก ๆ เรื่อง เนื่องจากแนวคิดที่มุ่ง
ประเด็นแยกกันเป็นเรื่อง ๆ นั้น หากนำมาใช้กับสิ่งซึ่งอยู่ร่วมกันเป็นระบบบนพื้นฐานธรรมชาติ ย่อมตี
ความไม่คว่ำคือ ทรยศต่อที่มุ่งสู่"วัตถุขโมย" พฤติกรรมนี้จึงมีผลการใช้อำนาจปิดกั้นกระแสการถ่ายเทวัตถุขโมย
แต่ละอย่างที่กลุ่มอำนาจกำหนด

ยิ่งมีการนำมา เน้นกับ"สิ่งมีชีวิต"ซึ่งสามารถงอกเงยได้ด้วยตัวเองในอนาคต ไม่ว่าจะ เน้นสัตว์ป่า
พันธุ์พืชแต่ละกลุ่มแต่ละชนิด จริง ๆ แล้วก็คือการใช้สิ่งซึ่งพวกตนเป็นฝ่ายถืออิทธิพลอำนาจจัดตั้งขึ้นมา
เพื่อสกัดกระแสการฟื้นตัว ของตัวเองของกลุ่มประเทศเขตร้อนในทุก ๆ ด้านนั่นเอง.

๒๕ เมษายน ๒๕๓๕